

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באוזו והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על-שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה | שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו גער עברי עבד לשר הטבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר-לנו כן היה אתי השיב על-בני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה: ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו: ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלום פרעה: וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא-ראיתי כהנה בכל-ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות:

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על-שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה | שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו גער עברי עבד לשר הטבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר-לנו כן היה אתי השיב על-בני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה: ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו: ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלום פרעה: וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה שבע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא-ראיתי כהנה בכל-ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות:

21. ותבאנה אל-קרננה ולא נודע כי-באו אל-קרננה
 ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22. וארא בתלמי
 והנה | שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות:
 23. והנה | שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
 צמחות אחריהם: 24. ותבלעו השבלים הדקת את
 שבע השבלים הטבות ואמר אל-החרטמים ואין
 מגיד לי: 25. ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26. שבע
 פרות הטבת שבע שנים הנה וישבע השבלים
 הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27. וישבע
 הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים
 הנה וישבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו
 שבע שני רעב: 28. הוא הדבר אשר דברתי אל-
 פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה: 29. הנה
 שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים:
 30. וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל-השבע
 בארץ מצרים וכלה הרעב את-הארץ: 31. ולא-יודע
 השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי-כן כי-כבד
 הוא מאד: 32. ועל השנות החלום אל-פרעה פעמים
 כי-נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
 לעשותו: 33. ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו
 על-ארץ מצרים: 34. יעשה פרעה ויפקד פקדים על-
 הארץ וחמש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע:
 35. ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו-בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו:
 36. והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
 אשר תהיין בארץ מצרים ולא-תפרת הארץ
 ברעב: 37. וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו:
 38. ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו: 39. ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע
 אלהים אותך את-כל-זאת אין-נבון וחכם כמוך:
 40. אתה תהיה על-ביתי ועל-פיך ישק כל-עמי רק
 הכסא אגדל ממך: 41. ויאמר פרעה אל-יוסף ראה
 נתתי אתך על כל-ארץ מצרים: 42. ויסר פרעה את-
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על-יד יוסף וילבש אתו
 בגדי-שש וישם רבד הזהב על-צוארו: 43. וירכב אתו
 במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברך

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
 ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ וארא בתלמי
 והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות
 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
 צמחות אחריהם ותבלעו השבלים הדקת את
 שבע השבלים הטבות ואמר אל הזרטמים ואין
 מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
 פרות הטבת שבע שנים הנה וישבע השבלים
 הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא וישבע
 הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים
 הנה וישבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו
 שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל
 פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה הנה
 שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים
 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע
 בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא יודע
 השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד
 הוא מאד ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
 כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
 לעשותו ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו
 על ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על
 הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו
 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
 אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
 ברעב וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
 אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך
 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק
 הכסא אגדל ממך ויאמר פרעה אל יוסף ראה
 נתתי אתך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אתו
 בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו וירכב אתו
 במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך

וַנִּתּוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ⁴⁴ וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־
 יוֹסֵף אֲנִי פְרַעְהָ וּבִלְעֻדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ
 וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ⁴⁵ וַיִּקְרָא פְרַעְהָ שֵׁם־
 יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנֹחַ וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־אֶסְנַת בַּת־פּוֹטִי פְרַע־
 כַּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
⁴⁶ וַיִּוֹסֶף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פְרַעְהָ מִלְּהַר־
 מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְרַעְהָ וַיַּעֲבֹר בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם: ⁴⁷ וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשִׁבְעַ שָׁנִי הַשְּׁבַע
 לְקַמְצִים: ⁴⁸ וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֹכֵל ׀ שִׁבְעַ שָׁנִים אֲשֶׁר
 הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן־אֹכֵל בְּעָרִים אֹכֵל שְׂדֵה־
 הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: ⁴⁹ וַיֵּצְבֹר יוֹסֵף
 בָּרַ כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לְסַפֵּר כִּי־
 אֵין מִסְפָּר: ⁵⁰ וַלִּיּוֹסֵף יָלַד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרַם תְּבוֹא
 שְׁנַת הָרַעֲב אֲשֶׁר יִלְדֶה־לוֹ אֶסְנַת בַּת־פּוֹטִי פְרַע־
 כַּהֵן אֹזֶן: ⁵¹ וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי
 אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלִי וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִי: ⁵² וְאֶת
 שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ
 עַזְרִי:

Numbers

³⁰⁽⁷⁾ ³⁰ בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׂיָא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוֹר בֶּן־
 שְׂדִיאוֹר: ³¹ קָרְבָנוֹ קָעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: ³² כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 קְטָרֶת: ³³ פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: ³⁴ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת:
³⁵ וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן אֱלִיצוֹר
 בֶּן־שְׂדִיאוֹר:

וַנִּתּוֹן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־
 יוֹסֵף אֲנִי פְרַעְהָ וּבִלְעֻדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ
 וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּקְרָא פְרַעְהָ שֵׁם
 יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנֹחַ וַיִּתֵּן לוֹ אֶת אֶסְנַת בַּת פּוֹטִי פְרַע־
 כַּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּוֹסֶף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פְרַעְהָ מִכְּ
 מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְרַעְהָ וַיַּעֲבֹר בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשִׁבְעַ שָׁנִי הַשְּׁבַע
 לְקַמְצִים וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל־אֹכֵל שִׁבְעַ שָׁנִים אֲשֶׁר
 הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֵל בְּעָרִים אֹכֵל שְׂדֵה־
 הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ וַיֵּצְבֹר יוֹסֵף
 בָּרַ כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי
 אֵין מִסְפָּר וַלִּיּוֹסֵף יָלַד שְׁנַי בָּנִים בְּטָרַם תְּבוֹא
 שְׁנַת הָרַעֲב אֲשֶׁר יִלְדֶה לוֹ אֶסְנַת בַּת פּוֹטִי פְרַע־
 כַּהֵן אֹזֶן וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי
 אֱלֹהִים אֶת כָּל־עַמְלִי וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִי וְאֶת
 שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ
 עַזְרִי

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׂיָא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוֹר בֶּן־
 שְׂדִיאוֹר קָרְבָנוֹ קָעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 קְטָרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
 בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת
 וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן אֱלִיצוֹר
 בֶּן שְׂדִיאוֹר